

**CONFEDERAȚIA NAȚIONALĂ
A SINDICATELOR DIN MOLDOVA**

2012, mun. Chișinău, str. 31 August, 129
Tel. 266502; 237304; Tel/fax: 234508
e-mail: office@cnsm.md

**НАЦИОНАЛЬНАЯ КОНФЕДЕРАЦИЯ
ПРОФСОЮЗОВ МОЛДОВЫ**

2012, мун. Кишинэу, ул. 31 Август, 129
Тел. 266502; 237304; Тел/факс: 234508
e-mail: office@cnsm.md

18.02.20 Nr. 09-12/133

**Președintelui Parlamentului Republicii Moldova
Dnei Zinaida Greceanii**

Stimată doamnă Președinte,

Prin prezenta, Confederația Națională a Sindicatelor din Moldova are onoarea să vă prezinte opinia sa referitoare la Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova din 13 februarie 2020 privind constituirea Comisiei de anchetă pentru elucidarea înstrăinării patrimoniului sindicatelor.

Activitatea sindicatelor este reglementată de Constituția Republicii Moldova, Codul Civil (*Legea Nr. 1107 din 06-06-2002*), Legea sindicatelor (*Legea nr. 1129-XIV din 07.07.2000*), Codul Muncii (*Legea nr. 154 din 28.03.20103*) propriul Statut, alte acte naționale și cele internaționale la care Republica Moldova este parte.

Dreptul la libera asociere în sindicate este un drept constituțional al salariatului, fiind reglementat de Articolul 42 din Constituția Republicii Moldova, potrivit căruia:

„(1) Orice salariat are dreptul de a întemeia și de a se afilia la sindicate pentru apărarea intereselor sale.

(2) Sindicatelor se constituie și își desfășoară activitatea potrivit cu statutele lor, în condițiile legii. Ele contribuie la apărarea intereselor profesionale, economice și sociale ale salariaților.”

Dreptul salariaților de a întemeia și de a se afilia la sindicate, garantat de Articolul 42 din Constituție, urmează a fi interpretat prin prisma drepturilor constituționale la muncă și la protecția muncii, garantate de Articolul 43 din Constituție:

(1) Orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului.

(2) Salariații au dreptul la protecția muncii.[...]”

Exercitarea efectivă a acestor drepturi este posibilă doar în cazul independenței sindicatelor și non-interferenței din partea statului în activitatea organizațiilor sindicale.

Pornind de la aceste prevederi constituționale, Codului Civil al Republicii Moldova, stabilește că sindicatele au statutul juridic de organizație necomercială (Asociație). În acest sens, Articolul 181 din Codul Civil stabilește:

(1) Asociația este organizația necomercială constituită benevol de persoane fizice și juridice asociate, în modul prevăzut de lege, prin comunitate de interese, care nu contravin ordinii publice și bunelor moravuri, pentru satisfacerea unor necesități nemateriale.

(2) Asociația poate avea forma de asociație obștească, asociație religioasă, partid sau de altă organizație social-politică, de sindicat, uniune de persoane juridice, de patronat, alte forme în condițiile legii.

Pornind de la prevederile constituționale și cele ale Codului Civil, legiuitorul a inserat expres, prin legea specială ce reglementează activitatea sindicatelor, garanțiile de independență a sindicatelor, **atât față de organele puterii de stat, cât și în raport cu alte organizații necomerciale (partidele politice).**

Astfel, potrivit art. 5 alin. (1) al Legii Sindicatelor (*Legea nr. 1129 din 07.07.2000*):

„(1) Sindicatele, în activitatea lor, sunt independente față de autoritățile publice de toate nivelurile, față de partidele politice, de asociațiile obștești, față de patroni și asociațiile acestora, nu sunt supuse controlului lor și nu li se subordonează. Este interzis orice amestec de natură să limiteze drepturile sindicatelor sau să împiedice realizarea acestora.”

Potrivit art. 3 alin. (1) al Legii Sindicatelor,

„(1) Drepturile sindicatelor, garanțiile activității lor, stabilite prin prezenta lege, se extind asupra organizațiilor sindicale și a organelor lor electiv de toate nivelurile, prevăzute de statutele sindicatelor, înregistrate în modul stabilit.”

Bazându-se de la aceste prevederi legale, autoritățile de stat ale Republicii Moldova (*Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova*) au înregistrat la 5 iunie 2019 statutul Confederației Naționale a Sindicatelor din Republica Moldova.

Potrivit art. 5 alin. (1) al Statutului CNSM,

„(1) Confederația este independentă față de autoritățile publice, de partide și alte organizații social-politice, de asociații ale patronatelor și față de organizațiile obștești, nu este supusă controlului lor și nu li se subordonează.”

Autoritățile de stat, înregistrând Statutul CNSM, au făcut prevederile acestuia opozabile tuturor autorităților statului, **obligația de non-interferență fiind opozabilă inclusiv Parlamentului.**

Legiuitorul, prin reglementările efectuate și garanțiile de independență acordate sindicatelor, față de autoritățile publice de toate nivelurile, **a echivalat drepturile sindicale cu drepturile omului, de rang constituțional.**

Astfel, Articolul 4 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, stabilește:

„(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Exact în aceeași ordine de idei, Parlamentul Republicii Moldova a reglementat eventualele neconcordanțe între legislația cu privire la sindicate și anumite acte internaționale. Astfel, Art. 2 alin (2) al Legii Sindicatelor, stabilește că:

„(2) În cazul în care legislația țării cu privire la sindicate vine în contradicție cu actele internaționale la care Republica Moldova este parte, prioritate au reglementările internaționale.”

Pornind de la prevederile Articolului 4 din Constituție și de la necesitatea utilizării, de rând cu legislația națională, a Convențiilor din domeniul dreptului muncii, Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova, a adoptat **Recomandarea nr. 69 cu privire la aplicarea convențiilor Organizației Internaționale a Muncii** (în continuare „Rec. 69”), unde a reținut expres:

„Conform Constituției Republicii Moldova și principiului interpretării legii naționale în conformitate cu tratatele internaționale ratificate de Republica Moldova, instanțele de judecată sunt chemate să interpreteze și să aplice legea internă astfel încât Statul Republica Moldova să nu încalce obligațiile internaționale de care este legat prin convențiile internaționale la care este parte.”

Astfel, CSJ a recomandat instanțelor de judecată să **aplice direct în practica judiciară Convențiile Organizației Internaționale a Muncii** la fel cum se aplică direct și Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Bazându-ne pe aceste reglementări, considerăm necesar de a analiza prevederile **Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 87 cu privire la libertatea asocierii și protecția dreptului la organizație, adoptată la San Francisco la 9 iulie 1948, ratificată prin Hotărârea Parlamentului nr. 593 – XIII din 26 septembrie 1995** (în continuare „Convenția 87”).

Potrivit Art. 3 al Convenției 87,:

„(2) Autoritățile publice, sunt chemate să se abțină de la orice intervenții de natură să limiteze acest drept sau să-i împiedice exercitarea legală.”

Articolul 8 al Convenției 87 stabilește că:

„(2) Legislația națională nu va trebui să prejudicieze și nici să fie aplicată în așa fel încât să prejudicieze garanțiile prevăzute de prezenta convenție.”

Principiul referitor la libertatea sindicală se regăsește și în Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Potrivit articolului 11 al Convenției:

„1. Orice persoană are dreptul la libertate de întrunire pașnică și la libertate de asociere, inclusiv a constitui cu alții sindicate și de a se afilia la sindicate pentru apărarea intereselor sale.

2. Exercițarea acestor drepturi nu poate face obiectul altor restrângeri decât cele prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea națională, siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, a moralei ori a drepturilor și a libertăților altora.”

Curtea Europeană a stabilit o serie de circumstanțe ce decurg din dreptul la asociere sindicală. Astfel, prin Hotărârea din 27 octombrie 1975, pronunțată în cauza

Sindicatului național al poliției belgiene contra Belgiei (Cauza . 4464/70), Curtea a stabilit că art. 11

„§ 38 Articolul 11 alin. 1 (art. 11-1) prezintă libertatea sindicală ca o formă sau un aspect special al libertății de asociere.”

La fel, principiile referitoare la libertatea sindicală și dreptul la negociere colectivă ce se conțin în Convenția Organizației Internaționale a Muncii nr.87 se regăsesc în legislațiile tuturor statelor parte la acest document internațional. Mai jos prezentăm câteva exemple din sisteme diferite de drept (din spațiul post-sovietic și cel al UE)

Legea sindicatelor din Azerbaidjan

Art. 5. Independența sindicatelor

Sindicatelor sunt independente de organele de stat, instituțiile, partidele politice, asociațiile publice în activitatea lor și nu le raportează. Orice ingerință, capabilă să împiedice sindicatelor să își execute drepturile, cu excepția cazurilor specificate de prezenta lege, este interzisă.

Legea privind sindicatele, drepturile și garanțiile lor din Ucraina

Art. 12 Sindicatelor își organizează independent activitățile, organizează întruniri, conferințe, congrese, întâlniri ale organismelor formate de acestea și alte evenimente care nu contravin legii. Este interzisă intervenția autorităților statului, autorităților locale, oficialilor lor, angajatorilor.

Legea Federației Ruse cu privire la sindicate, drepturile și garanțiile acestora

Art. 5 Independența sindicatelor

1. Sindicatelor sunt independente față de organele puterii de stat, administrația publică locală, angajatorii, partidele politice și alte asociații publice, nu sunt responsabile și nu sunt controlate de acestea.

Legea Sindicatelor din Estonia

Art. 5. Independența sindicatelor

(1) În activitățile lor legale, sindicatelor sunt independente de angajatori, asociațiile lor și reprezentanții lor, de autoritățile de stat și administrațiile locale și alte organizații.

Legea Sindicatelor din Letonia

Secțiunea 4. Independența sindicatelor

Sindicatelor în activitățile lor sunt independente de autoritățile de stat și organele administrative, alte organizații și sunt egale reciproc. Acestea funcționează în conformitate cu legislația actuală a Republicii Letonia.

Legea Sindicatelor din Lituania

Art.3. Libertatea activităților sindicatelor

Organelor de stat, angajatorilor și reprezentanților lor autorizați, organismele de gestionare ale întreprinderilor, unităților, organizațiilor, administrației, oficialilor, partidelor politice și altor organizații publice li se interzice să intervină în afacerile interne ale sindicatelor. Persoanele care interferează cu activitățile legitime ale sindicatelor sunt responsabile în condițiile legii.

Pornind de la premisa că, scopul anunțat al Comisiei Parlamentare care urmează a fi constituită, constă în elucidarea înstrăinării patrimoniului Sindicatelor, considerăm oportun să analizăm care este regimul juridic al proprietății Confederației Naționale a Sindicatelor din Moldova.

Articolul 9 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova reglementează Principiile fundamentale privind **proprietatea**:

1) **Proprietatea este publică și privată.** Ea se constituie din bunuri materiale și intelectuale.

Dreptul de proprietate publică este dreptul de proprietate care aparține exclusiv statului și unităților administrativ-teritoriale **asupra bunurilor care fac parte din domeniul public și ale cărei prerogative se exercită în regim de drept public**, acesta fiind inalienabil, imprescriptibil și insesizabil.

Dreptul de proprietate privată poate să aparțină oricărui subiect de drept: persoanelor fizice, persoanelor juridice, statului și unităților administrativ-teritoriale. **Persoanele juridice de drept privat** au calitatea de subiecte colective de drept, regimul juridic al proprietății private fiind același, caracterizat prin alienabilitate, sesizabilitate și prescriptibilitate, sub aspect achizitiv.

Potrivit Articolului 127 alin. (1) și (2) din Constituție,

„(1) Statul ocrotește proprietatea.

(2) Statul **garantează realizarea dreptului de proprietate în formele solicitate de titular.**”

Articolul 25 alin. (1) și (3) ale Legii Sindicatelor (Patrimoniul sindicatelor) stabilește expres că următoarele:

„(1) Statutul juridic al sindicatului, ca subiect al dreptului de proprietate, este bazat pe normele dreptului internațional, pe prevederile Constituției, Codului civil, legislației cu privire la proprietate, prezentei legi, altor acte normative, precum și ale statutului sindicatului.[...]

(4) Patrimoniul sindicatelor este inviolabil, indivizibil și nu poate fi naționalizat, însușit, înstrăinat sau gestionat de alte persoane, inclusiv de autoritățile publice, fără acordul proprietarului.

Conform Articolului 26 al Legii Sindicatelor,

„**Subiecții dreptului de proprietate al sindicatelor sunt organizațiile sindicale și asociațiile acestora, care au statut de persoană juridică.** Persoana fizică membru al organizației sindicale nu are drept de proprietate asupra cotei din patrimoniul sindicatelor.”

Potrivit art. 34 al Statutului CNSM,

„(3) Patrimoniul Confederației este inviolabil, indivizibil și nu poate fi naționalizat, însușit, înstrăinat sau gestionat de alte persoane juridice sau fizice, inclusiv de autoritățile publice, fără acordul Comitetului Confederal, după caz, Consiliului general sau Congres.”

Controlul activității financiare a CNSM este guvernat de **Art. 29 al Legii Sindicatelor**, potrivit căruia:

„(1) Activitatea financiară a sindicatelor, desfășurată în conformitate cu statutele lor, **nu este controlată de autoritățile publice.**

(2). **Activitatea financiară a sindicatelor privind utilizarea mijloacelor bugetului asigurărilor sociale de stat este controlată de stat în modul prevăzut de legislație. Sindicatele sunt obligate să prezinte Casei Naționale de Asigurări Sociale, în termenele stabilite, dări de seamă privind utilizarea acestor mijloace.**

Sindicatele sunt obligate să prezinte Casei Naționale de Asigurări Sociale, în termenele stabilite, dări de seamă privind utilizarea acestor mijloace.

Astfel, controlul asupra acestor tipuri de activități financiare ale sindicatelor, este guvernat în mod diferit - activitatea financiară a sindicatelor, desfășurată în

conformitate cu statutele lor, potrivit alin. (1), nu este controlată de autoritățile publice (excepție făcând doar activitatea de întreprinzător), iar activitatea financiară a sindicatelor privind utilizarea mijloacelor bugetului asigurărilor sociale de stat, potrivit alin. (2), este controlată de stat în modul prevăzut de legislație.

Pornind de la cadrul normativ existent, rezultă că din exterior activitatea financiară a CNSM (al fel ca și a altor organizații necomerciale) pot fi verificată **doar din perspectiva respectării legislației fiscale.**

Potrivit Art. 34 alin. (5) al Statutului CNSMȘ

„(5) Controlul gestiunii patrimoniului este executat de Comisia de Cenzori a Confederației”

Art. 37 al Statutului CNSM stabilește că:

„Comisia de cenzori este organul de control al activității economico-financiare a CNSM, care își desfășoară activitatea în conformitate cu regulamentul aprobat de Consiliul General.”

Prin urmare, doar Comisia de Cenzori poate verifica activitatea financiară a CNSM, aceasta fiind independentă în activitatea sa de orice autorități externe, inclusiv de cele ale statului. Nici o normă legală nu abilitază alte instituții, inclusiv Parlamentul Republicii Moldova cu dreptul de a verifica actele de dispoziție ale CNSM cu privire la patrimoniul său.

Potrivit Legii Sindicatelor și Statului CNSM, activitatea financiară a CNSM poate fi verificată pe interior de către Comisia de cenzori, iar din exterior de autoritățile fiscale ale statului.

Deoarece atât Constituția cât și Legea sindicatelor nu instituie controlul parlamentar asupra activității financiare a sindicatelor, crearea unei comisii de anchetă ce ar avea ca scop investigarea actelor de dispoziție ale CNSM de proprietatea lor privată este contrară spiritului normelor constituționale.

Crearea și funcționarea comisiile de anchetă este reglementată de Legea nr. 797-XIII din 2 aprilie 1996 pentru adoptarea Regulamentului Parlamentului (în continuare „Regulamentul Parlamentului”).

Potrivit Articolul 34 al Regulamentului Parlamentului,

„Parlamentul poate constitui, de asemenea, comisii de anchetă.”

Articolul 35 alin. (1) reglementează modalitatea constituirii comisiilor de anchetă. Astfel,

„(1) La cererea unei fracțiuni parlamentare sau a unui grup de deputați, ce constituie cel puțin 5% din numărul deputaților aleși, Parlamentul va putea hotărî înființarea unei comisii de anchetă cu votul majorității deputaților prezenți, în condițiile art.16- 29, art.31 alin.(4) – (9) și art.33 alin.(2).”

Articolul 36 reglementează atribuțiile comisiilor de anchetă. Astfel,

„(1) Comisia de anchetă poate să citeze ca martor orice persoană care dispune de informații despre vreo faptă sau împrejurare de natură să servească la cercetarea cauzei.”

„(2) La cererea comisiei de anchetă, orice persoană care cunoaște vreo probă sau deține vreun mijloc de probă este obligată să le prezinte comisiei. **Instituțiile și organizațiile sunt obligate, în condițiile legii, să răspundă la solicitările comisiei de anchetă.**

Observăm că Regulamentul Parlamentului **nu stabilește exact care este domeniul pentru care pot fi constituie comisii de anchetă**, legea operând cu noțiuni destul de generale, cum ar fi „**instituțiile și organizațiile**”, fără a **specifica însă care sunt acestea**.

Datorită acestei ambiguități, la 23 septembrie 2013, Curtea Constituțională a Republicii Moldova a fost sesizată să exercite controlul constituționalității articolelor 4 și 5 din Hotărârea Parlamentului nr. 3 din 15 februarie 2013 cu privire la raportul Comisiei de anchetă pentru elucidarea modului de administrare de către organele abilitate a incidentului din 23 decembrie 2012, care a avut loc în Rezervația naturală „Pădurea Domnească” (În continuare Hotărârea CCM nr. 29 din 23.09.2013).

În această speță, referindu-se la domeniile de competență Curtea a reținut următoarele:

„[...] Scopul controlului parlamentar este de a verifica **actele și acțiunile exponenților puterii executive sub aspectul conformității cu legea**, respectării drepturilor și libertăților omului, precum și al corespunderii cu interesul general al societății (§ 68 HCC nr. 29 din 23.09.2013).

Din aceste considerente, Curtea Constituțională a decis că, tentativele de audiere a reprezentanților puterii judecătorești contravin Constituției.

Urmând logica pe care Curtea Constituțională a aplicat-o în HCC nr. 29 din 23.09.2013 și aplicând aceste principii *mutatis mutandis*, în privința altor entități cărora Constituția le garantează non-interferența din partea statului (inclusiv sindicatelor), conchidem că așa **cum Constituția nu permite instituirea unui control parlamentar asupra activității puterii judecătorești, la fel nu permite instituirea unei asemenea forme de control asupra sectorului neguvernamental**, asupra activității Asociațiilor, Sindicatelor, Partidelor politice etc.

În cadrul acestei proceduri, Curtea Constituțională a stabilit o serie de principii și limitări pentru activitatea comisiilor de anchetă. Astfel,

„§78. În opinia Curții, în fața comisiilor parlamentare de anchetă **urmează să se prezinte subiecții de drept care se află în raporturi constituționale specifice cu Parlamentul.**”

Sindicatelor nu se află în nici un fel de „*raporturi constituționale specifice cu Parlamentul*”. În procesul de protecție a drepturilor salariaților, Sindicatelor se află prin definiție în dezacord cu puterile legislativă și executivă din stat. Anume din aceste considerente Constituția le-a garantat independența totală față de acestea.

Dezvoltând acest principiu, Curtea Constituțională a reținut următoarele:

„§79. Astfel, potrivit articolului 66 lit. f) din Constituție, Parlamentul exercită controlul parlamentar asupra puterii executive, sub formele și în limitele prevăzute de Constituție.

§80. Guvernul este responsabil în fața Parlamentului și prezintă informațiile și documentele cerute de acesta, de comisiile lui și de deputați, iar dacă membrilor Guvernului li se solicită prezența, participarea lor este obligatorie (art. 104 din Constituție).”

Astfel, Guvernul fiind responsabil în față Parlamentului, este obligat să prezintă informațiile și documentele cerute de acesta, de comisiile lui și de deputați, iar dacă

membrilor Guvernului li se solicită prezența, participarea lor este obligatorie (art. 104 din Constituție).

Raționând *per a contrario*, din moment ce organizațiile necomerciale (din care fac parte Sindicatul) nu sunt responsabile în fața Parlamentului, acestea nu au nici o obligație să se prezinte la audieri și/sau, să prezinte informații comisiilor parlamentare de anchetă.

Confederația Națională a Sindicatelor din Moldova nu se află în raporturi constituționale de subordonare cu Parlamentul Republicii Moldova. Prin urmare, principiile reținute de către CCM în Hotărârea nr. 29, fiind aplicabile *mutatis mutandis* – nu se aplică unor entități nestatale, cum sunt Sindicatul, cărora Constituția și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte le garantează independența și non-interferență din partea Statului.

Adițional, atragem atenția că HCC nr. 29 din 23.09.2013 a fost însoțită de o adresă Parlamentului în care era indicat asupra lipsei reglementărilor necesare pentru desfășurarea activității comisiilor de anchetă parlamentară. Curtea a reținut Regulamentul Parlamentului nu conține prevederi ce ar reglementa în deplină măsură organizarea și funcționarea comisiilor de anchetă, activitatea cărora diferă de activitatea comisiilor permanente.

Curtea a cerut Parlamentului să instituie reglementări cu privire la modul de organizare și funcționare a comisiilor de anchetă, care să cuprindă: **procedura de constituire, atribuțiile comisiei, participarea la ședințele comisiei, inclusiv citarea și audierea persoanelor, procedura în fața comisiei de anchetă, forța juridică a raportului comisiei de anchetă etc. Această adresă n-a fost executată în totalitate nici până astăzi, astfel însăși organizarea unor asemenea comisii este destul de problematică din punct de vedere legal.**

Pornind de la prevederile constituționale menționate, legiuitorul a reglementat expres garanțiile de independență a sindicatelor față de organele puterii de stat.

Principiile libertății sindicale și obligația autorităților publice, de a se abține de la orice intervenție de natură să limiteze independența sindicatelor, conținute în Convenția OIM nr. 87, ratificată de către Parlamentul Republicii Moldova, prin prisma Articolul 4 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, **au obținut valențe de valori constituționale, făcându-le opozabile pentru executare însuși Parlament.**

Patrimoniul sindicatelor constituie proprietatea privată a unei persoane juridice de drept privat. CNSM, în calitate de titular al dreptului de proprietate al patrimoniului său, are dreptul nelimitat de posesie, folosință și dispoziție asupra acestuia.

Nici o lege nu abilitează nici o autoritate a Statului cu dreptul să **verifice chestiunile ce țin de oportunitatea actelor de dispoziție** ale Sindicatelor cu privire la patrimoniul său. Astfel, activitatea financiară a CNSM (inclusiv actele de dispoziție cu privire la patrimoniul său) poate fi verificată exclusiv de către comisia de cenzori a CNSM și de autoritățile fiscale, din perspectiva achitării obligațiilor față de bugetul de stat.

În calitate de titular al dreptului de proprietate, CNSM are competența discreționară de a decide asupra modului de folosință/dispoziție cu privire la patrimoniul său,

iar Parlamentul Republicii Moldova nu are niciun drept să investigheze gestionarea proprietății private de către o organizație (asociație) nestatală.

CNSM este o organizație necomercială independentă de stat, **care nu se află în nici un fel de relații instituționale cu Parlamentul Republicii Moldova**. În fața comisiilor parlamentare de anchetă sunt obligați să se prezinte **doar subiecții de drept care se află** „*în raporturi constituționale specifice cu Parlamentul*”.

Implicarea Parlamentului în activitățile organizațiilor necomerciale, cum sunt sindicatele, partidele politice, asociațiile obștești etc., prin intermediul comisiilor parlamentare de anchetă, încalcă principiul separației puterilor în stat, iar în speța de față încalcă **principiul constituțional al libertății sindicale**.

Tentativa de creare de către Parlament a unei Comisii de anchetă pentru a verifica actele de dispoziție ale CNSM cu propriul patrimoniu, **de facto echivalează cu desfășurarea unei activități de jurisdicție extraordinară**, fapt interzis de lege și de Constituție.

Deoarece Sindicatele nu sunt responsabile în fața Parlamentului, acestea nu au nici o obligație să se prezinte la audieri și/sau, să prezinte informații comisiilor parlamentare de anchetă. Legea nu instituie nici un fel de sancțiuni pentru refuzul de a participa la activitatea unor asemenea comisii.

Pornind de la cele menționate mai sus, vă aduc la cunoștință că CNSM, în calitate de organizație nestatală, **ce nu are calitatea de subiect de drept care se află în raporturi constituționale specifice cu Parlamentul** nu va participa la activitatea respectivei comisii parlamentare.

Cu respect,

Oleg BUDZA
Președintele CNSM

